

בשושן הבירה ושמו
 קיש איש ימיני אשר
 אשר הגלתה עם בנייה
 גבוכדנצר מלך בבל
 אסתר בת דרו כי אין
 תאר וטובת מראה ובס
 מרדכי לו לבת ויהיב
 ובהקבץ נערות רבות
 הגיית לקח אסתר א
 שמר הנשים ותיטב
 לפני ויבהל את המרו
 ואת שבע הנערות ה
 ושנה ואת נערותיה
 אסתר את עמה ואת
 עליה אשר לא תגיד
 לפני חצר בית הנשים
 ומה יעשה בה ובהג
 המלך אחשורוש מק
 עשר חדש כי כן ימל
 חדשים בשמן המר ו
 ובתמרוקי הנשים ו
 את כל אשר האמר
 הנשים עד בית המלך
 היא שבה אל בית הנ
 סריס המלך שמר ה
 המלך כי אם חפץ בה
 ת אסתר בת אביה
 לבת לבוא אל המלך
 אשר יאמר הגי סריס
 אסתר גשאת חץ בעי
 אל המלך אחשורוש

המז הרשע

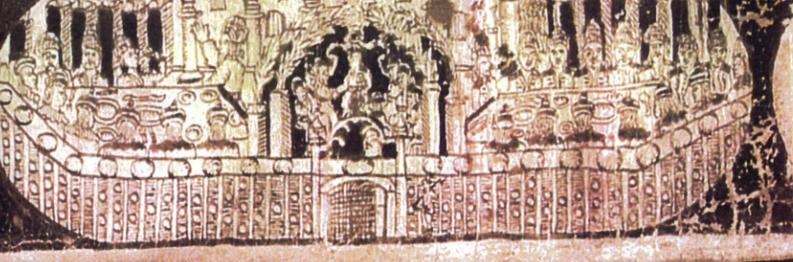
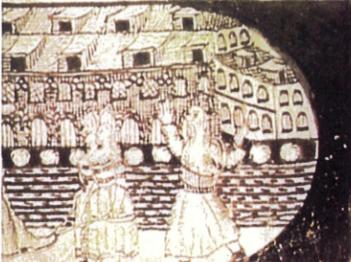
פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשונה במלכות
 כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה
 את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים
 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על
 המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל השרים
 ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבנות בעליהן
 בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא
 את ושתי המלכה לפני ולא באה והיום הזה
 תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
 המלכה לכל שרי המלך וכדי בדין וקצף אם על
 המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתו
 פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תנא ושתי לפני
 המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
 הטובה ממנה ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
 בכל מלכותו כי רבה קי אך כל הנשים ותנו וקר
 לבעליהן לבגדול ועד קטן ויטב הדבר בעיני
 המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן וישלח
 ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינת ומדינה
 ככתבה ואל עם ועם כל שנו להיות כל איש שדר
 בניהו ומדבר כל שוץ עמו
 הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש ונר
 את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר
 עליה ויאמרו נערי המלך משרתיו יבסוק שן
 למלך נערות בתולת טובות מראה ויפקד המלך
 נקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל
 נערת בתולה טובת מראה אל שושן הבירה
 אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר
 הנשים ונתון תמר קיהן והנערה אשר
 תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר
 בעיני המלך ויעש כן איש יהודי היה

וישרתי

כי רי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
 מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
 בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא
 מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש
 למלכו עשה בשתה לכל שריו ועבדיו חיק
 פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו
 בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר
 תפארת גדולתו ימים רבים שמונים וכאר
 יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל
 העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד
 קטן משתה שבעת ימים בוצר גינת בירת
 המלך קור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בויץ
 וארגמן על גלילי כסה ועמודי שטימטות זהב
 וכסה על רצפת בהט ושש ודר וסודרת והשקות
 בכלי זהב וכלי מכלים שונים ויין מלכות רב כלי
 המלך והשתיה כדת אין אנס כי כן יסר המלך
 על כל רב ביתו לעשות כרצו איש ואיש
 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים
 בית המלכות אשר למלך אחשורוש ביום
 השביעי כטוב לב המלך בייך אמר למר וזמן
 בדתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכר כס
 שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
 אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך
 בכתר מלכות להראות העמים והשרים את
 יפיה כי טובת מראה היא ותמא המלכה ושתי
 לבוא ביד המלך אשר ביד הסריסים ויקצף
 המלך מאד וחמתו בערה בו
 המלך לחזמנים ידעי העתים כי כן דבר המלך
 לפני כל ידעי דתודין והקרב אליו כרשנא שתר
 אדמונתרשיש כרס כרסנא ממוכן שבעת שרי

אחשורוש

The first of these is the
 fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain. The second is
 the fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain. The third is
 the fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain.

The first of these is the
 fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain. The second is
 the fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain. The third is
 the fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain.

The first of these is the
 fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain. The second is
 the fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain. The third is
 the fact that the world
 has been so long
 and so long that
 it has become a
 vast and unending
 sea of suffering and
 pain.

